

II

(Voorbereidende besluiten)

ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Advies over het voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van gehakt en vleesbereidingen alsmede van verkleind vlees voor industriële verwerking ⁽¹⁾

(90/C 225/01)

De Raad heeft op 1 maart 1990 besloten, overeenkomstig artikel 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité om advies te vragen over het bovengenoemde voorstel.

De Afdeling voor milieu, volksgezondheid en consumentenvraagstukken, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 5 juni 1990 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Wick.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 278e zitting (vergadering van 5 juli 1990) het volgende advies uitgebracht, dat met vrijwel algemene stemmen, bij twee onthoudingen, is goedgekeurd.

Het Comité stemt met het Commissievoorstel in, maar tekent hierbij wel het volgende aan:

1. Algemene opmerkingen

1.1. Met het oog op de voltooiing van de Europese binnenmarkt en de daarmee verband houdende afschaffing van grenscontroles is het Commissievoorstel van groot belang voor de bescherming van de consument.

1.2. Het Comité wijst op zijn uitgebreide advies van 23 maart 1988 over het richtlijnvoorstel betreffende de produktie, de afzet en de invoer van gehakt en vlees in stukken, waarin belangrijke problemen die zich later bij het vaststellen hiervan hebben voorgedaan, reeds werden behandeld. Aldus kon in de uiteindelijke Richtlijn 88/657/EEG van 14 december 1988 reeds ten dele hiermee rekening worden gehouden.

1.3. Het Comité stemt in met het voorstel van de Commissie om de verordening inzake gehakt vlees toe te spitsen op gezondheidsvoorschriften, en aspecten die betrekking hebben op kwaliteitsnormen niet in aanmerking te nemen. Het Comité neemt nota van de verklaring van de Commissie dat de kwaliteitsnormen in een andere context zullen worden geregeld.

1.4. Het Comité wijst erop dat ten aanzien van zowel produkten voor rechtstreekse consumptie als produkten die verder verwerkt worden adequate gezondheidsvoorschriften van toepassing moeten zijn. De Commissie

zou dit beginsel bij de formulering van de afzonderlijke artikelen in acht moeten nemen.

1.5. Het Comité betreurt dat de talrijke verwijzingen naar nog niet goedgekeurde regelingen de behandeling en de evaluatie van het voorstel alsook de meningsvorming bemoeilijken.

1.6. Het Comité stelt voor, de volgende versterkende overweging toe te voegen:

„Overwegende dat de vaststelling van gezondheidsvoorschriften op dit gebied vooral gericht is op bescherming van de gezondheid van het individu, alsmede op bescherming van de volksgezondheid;”

2. Bijzondere opmerkingen

2.1. Artikel 1, lid 2

Het Comité is er voorstander van om de detailhandel te onderwerpen aan de algemene gezondheidsvoorschriften die in het richtlijnvoorstel ter bescherming van de volksgezondheid worden vastgelegd.

Het begrip „koper” is te ruim; hier zou van „eindverbruiker” moeten worden gesproken.

Er zou duidelijker moeten worden bepaald dat met „kleinhandelzaken” slagerijen en detailhandelzaken bedoeld worden die slechts een geringe produktie hebben voor rechtstreekse verkoop aan de eindverbruiker.

(1) PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 120.

2.2. Artikel 2, lid 2

Het Comité stelt voor om onder het begrip „additieven” naar een lijst van additieven en hun toepassingen te verwijzen.

Het Comité adviseert voorts de bepaling „vleesbereidingen moeten zo zijn vervaardigd dat de celstructuur van het vlees niet is aangetast” te differentiëren. Bij het mengen met zouten, specerijen enzovoort kunnen namelijk in spieren aanwezige eiwitten worden opgelost, zodat deze bepaling technisch niet juist lijkt.

2.3. Artikel 3, punt A, onder g)

Het Comité stelt ter verduidelijking voor om aan het einde van de zin na „ingrediënten voor vleesbereidingen” de woorden „voor rechtstreekse consumptie” toe te voegen.

2.4. Artikel 4, lid 1

Het Comité stelt ter verduidelijking voor om na „vleesbereidingen” de woorden „voor rechtstreekse consumptie” in te voegen.

2.5. Artikel 4, lid 1, onder a) i)

De bepaling dat vers vlees gedurende ten hoogste zes dagen na slachting van het dier waarvan het vlees afkomstig is mag worden gebruikt voor het vervaardigen van gehakt en vleesbereidingen, is volgens het Comité te beperkt. Voor rundvlees mag deze periode tot ten hoogste negen dagen verlengd worden, voor varkensvlees echter niet. Deze periode zou alleen voor produkten moeten gelden die voor rechtstreekse consumptie bestemd zijn.

Het Comité stelt voor om bij de verwerking van gekoeld vers vlees ook toevoegingen van bevroren vlees toe te staan, wanneer dit om technische redenen, zoals bij voorbeeld voor het vormen van tartaar, noodzakelijk is.

Het Comité wijst erop dat het vastleggen van een identificatiemethode problemen zal opleveren. Een voor de praktijk geschikte methode waarmee vers vlees ondubbelzinnig kan worden geïdentificeerd, is niet bekend.

2.6. Artikel 4, lid 1, onder c) i)

Het Comité is van oordeel dat koeling van gehakt in onmiddellijke verpakking bestemd voor de eindverbruiker tot een inwendige temperatuur van + 2 °C binnen één uur te hoge eisen aan de techniek stelt; voorts zou het vlees aan de rand kunnen bevriezen, waardoor de kwaliteit zou verminderen. Op grond van positieve ervaringen in enkele Lid-Staten werd voorgesteld te volstaan met koeling van voor rechtstreekse consumptie bestemde produkten tot een inwendige temperatuur van minder dan 4°C binnen één uur. Door koeling van voor rechtstreekse consumptie bestemde produkten tot een inwendige temperatuur van + 2 °C binnen twee uur zouden zich minder technische

problemen voordoen, terwijl geen nadelige gevolgen voor de hygiëne ontstaan. Ten aanzien van vervoer en opslag van de produkten worden geen wijzigingen getolereerd; hier dient vanzelfsprekend uiterste zorgvuldigheid in acht te worden genomen.

Produkten voor rechtstreekse consumptie ⁽¹⁾ moeten worden vervaardigd uit gekoeld vers vlees overeenkomstig de bepalingen van artikel 4, lid 1, onder a).

2.7. Artikel 5, lid 3

Het Comité adviseert om voor de inspectie en de controle van inrichtingen gedetailleerde richtlijnen uit te werken, aangezien deze ook het kwalificatieniveau van het hiermee belaste personeel bepalen.

Het Comité is van mening dat alleen de voor produktie en opslag van belang zijnde delen van een bedrijf voor controle toegankelijk moeten zijn.

2.8. Artikel 6, lid 1

De Commissie zou volgens het Comité geen reden behoeven op te geven voor controle door haar veterinaire deskundigen. Voorts zouden deze deskundigen van de Commissie niet alleen na mogen gaan of de inrichtingen de verordeningen metterdaad naleven, zij zouden hiertoe zelfs verplicht moeten zijn.

Het Comité stelt voor om de bedrijven na afloop van de controle op de hoogte te stellen van de uitkomsten.

2.9. Artikel 11

Het Comité wijst erop dat ten aanzien van de vastgestelde uitzonderingsregeling misbruik perse moet worden voorkomen. De Commissie wordt derhalve verzocht na te gaan of de volgende regeling zou kunnen worden toegepast:

„Wanneer een verzoek tot afwijking wordt ingediend dan wel ingewilligd, zou de bevoegde instantie dit verplicht bekend moeten maken.”.

2.10. Bijlage 1, hoofdstuk III, punt 8

De „snijresten en afsnijdsels” dienen nauwkeuriger gedefinieerd te worden. Er dient gewaarborgd te worden dat verse afsnijdsels die ontstaan bij het trancheren en uitsnijden van vlees niet worden uitgezonderd.

Ook het gebruik van vlees van poten zou moeten worden toegestaan.

Met het in de Duitse vertaling gebruikte begrip „Bauchlappen” en het in de Nederlandse vertaling gebruikte woord „buiklappen” worden veel grotere delen bedoeld dan in de Franse en de Engelse vertaling („bavette” respectievelijk

⁽¹⁾ Produkten voor rechtstreekse consumptie worden in de verordening gedefinieerd als: gehakt of vleesbereidingen bestemd om zonder verdere behandeling te worden geconsumeerd.

„central part of the belly”). Het Comité stelt voor om een circa 5 cm brede strook van de *linea alba*, van de *regio inguinalis* tot de *regio umbilicalis*, van de vervaardiging van gehakt vlees en vleesbereidingen uit te sluiten.

Ook separatorvlees zou expliciet moeten worden opgenomen in de lijst van vlees dat niet voor de bereiding van gehakt mag worden gebruikt.

Het Comité stelt voor om de tekst van bijlage I, hoofdstuk III, punt 8, als volgt te laten luiden:

„Gehakt mag niet worden vervaardigd uit snijresten en afsnijdsels en mag geen botsplinters bevatten.

Het mag niet worden bereid uit vlees afkomstig van met name de volgende delen van runderen, varkens, schapen of geiten:

- a) het steekgat en omgeving, de injectieplaatsen en vleesresten die van de beenderen zijn geschrapt, en
- b) bij produkten voor rechtstreekse consumptie, het kopvlees, vlees van de poten, het middenrif en de buiklappen.”.

2.11. Bijlage I, hoofdstuk V, punt 11

Het Comité acht het niet noodzakelijk dat een vertegenwoordiger van de officiële dienst tijdens de verschillende werkzaamheden permanent aanwezig is. Er zouden vóór het begin van de werkzaamheden en tijdens de produktie steekproeven moeten worden uitgevoerd.

2.12. Bijlage I, hoofdstuk VI, punt 13

Het Comité stelt voor om de woorden „verkleind vlees voor industriële verwerking” te schrappen. Deze bepaling is namelijk in strijd met artikel 1, lid 3.

Gedaan te Brussel, 5 juli 1990.

De Voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

Alberto MASPRONE

Advies over het voorstel voor een beschikking van de Raad tot wijziging van Beschikking 89/45/EEG betreffende een communautair systeem voor snelle uitwisseling van gegevens over gevaren bij het gebruik van verbruiks- en gebruiksartikelen ⁽¹⁾

(90/C 225/02)

De Raad heeft op 1 juni 1990 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité om advies te vragen over het bovengenoemde voorstel.

De Afdeling voor milieu, volksgezondheid en consumentenvraagstukken, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 5 juni 1990 goedgekeurd. Rapporteur was mevrouw Williams.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 278e zitting (vergadering van 4 juli 1990) het volgende advies uitgebracht, dat met ruime meerderheid van stemmen vóór, één stem tegen, bij één onthouding, is goedgekeurd.

1. Inleiding

Het Commissiedocument bestaat uit twee gedeelten: een rapport over het communautair systeem voor snelle uitwisseling van gegevens over gevaren bij het gebruik van verbruiks- en gebruiksartikelen en een voorstel voor een beschikking van de Raad tot wijziging van Beschikking 89/45/EEG betreffende hetzelfde onderwerp (hoofdzakelijk van artikel 7 daarvan).

2. Algemene opmerkingen

2.1. Het Comité reageert met belangstelling en met instemming op het onderhavige Commissiedocument, dat

het vorige, in 1988 gepubliceerde rapport met recente gegevens aanvult. Het vorige rapport is door het Comité unaniem goedgekeurd ⁽²⁾. Hoewel het jammer is dat het onderhavige rapport lang op zich heeft laten wachten, prijst het Comité de kritische evaluatie door de Commissie van de huidige regeling om produkten tijdelijk tegen te houden of te verbieden. In het rapport worden onder andere kwesties behandeld die samenhangen met het identificeren van produkten, het vermijden van doublures en met controle en wordt nagegaan of doeltreffender te werk kan worden gegaan.

2.2. Het Comité stelt de bijlage op prijs met de lijst van alle 98 produkten — voedingsmiddelen en niet-voedings-

⁽¹⁾ PB nr. C 135 van 2. 6. 1990, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. C 175 van 4. 7. 1988.